

Suoranta, Juha 1995. Intellektuaalinen aikuiskasvatus ja elämänmeno.

- Suomalainen aikuiskasvatus on kiinnittynyt van-
kasti modernin aikakauden suureen kertomukseen
ja toiminut keskeisenä kiihdyttimenä kehitykselle,
jota voidaan kutsua sodanjälkeisen suuren yhteis-
kuntasuunnittelun ideaksi. Vaikka yhteiskunnallises-
sa kehityksessä näytetäänkin siirtyneen jälkimoder-
niin aikaan, yhä vielä ihmiset osallistuvat joukoin
aikuiskasvatuksen erilaisiin koulutusuomiin, kukin
sosiaalisen pääomansa, "tarpeidensa" ja maksu-
kykynsä mukaan ja yhä edelleen aikuiskoulutusta
huudetaan milloin minkäkin yhteiskunnallisen nyt-
kähdyksen tasoittajaksi tai katalysaattoriksi suuren
modernin projektin käsikirjoituksen mukaan. Jos
yhteiskunta ja aatteet on modernissa mielessä
menetetty, mikä tehtävä tässä todellisuudessa on
aikuiskasvatuksella? Mikä on se tulkinta maailmas-
ta, jonka palvelukseen aikuiskasvatus voisi postmo-
dernissa ajassa astua? Millä aikuiskasvatus kyke-
nisi ylittämään monet aikakausien muutoksesta ai-
heutuvat ristipaineet? Olisiko peräti ajateltavissa,
että aikuiskasvatus saattaisi toimia tien näyttäjänä
joihinkin sellaisiin kulttuurisiin muutoksiin, joita ei
vielä todellisesti ole edes olemassa ja lunastaa näin
postmodernin sosiaalipoliittisen lupauksensa?
Aikuiskasvatus 3/1995.

Suoranta, Juha 1995. Intellectual adult education and way of life.

- Adult education in Finland is firmly entrenched in
the Great Story of the Modern Times and it has
served as a primary motivating force in a develop-
ment process, which may be referred to as the Great
Post-war Social Planning Idea. Although it seems
that societal development has moved over into the
postmodern era, great numbers of people contin-
ue to participate in the various educational chan-
nels of adult education, each according to his/her
social capital, "needs" and ability to pay. Similarly,
adult education continues to be called upon to level
out this or that societal bump or to act as catalyst
in accordance with the script of the Great Modern
Project. If society and ??ideals???ideologies???,
in the modern sense of the meaning, are consid-
ered to have been lost, what is there for adult edu-
cation to do in this reality? What is the interpretati-
on of the world whose service adult education might
enter in the postmodern era? How can adult edu-
cation surmount the many cross currents resulting
from the changes of the times? Indeed, is it even
thinkable for adult education to act as a trailblazer
in regard to cultural changes that do not factually
even exist as yet and thereby redeem its postmo-
dern social-policy promise?
Aikuiskasvatus 3/1995.